

Սիպիլ

Խոսի՛լ

Վեր՝ հավատքեն, սերեն, հույսեն,
Որոնք այնքան միտքս ու հոգիս կը հուզեն,
Ըզմայլանքի պահերեն կույս՝
Որոնց պաշտանքն այնքան անուշ է հոգվույս,
Վայելք մը կա ինձի համար,
Խոսիլ ազատ մտքիս խոհերն անհամար:

Փոյթ չէ ինձի՝ ըլլալ գերի.
Թո՛ղ կյանքն համակ փուշերու մեջ դեգերի,
Թներս ըլլան շղթայակապ,
Ոտքերուս տակ բացվին փոսեր ու վիրապ.
Բայց տան ինձի վայելքն անգին
Ազատ թըռիչ տալու սրտիս խոյանքին:

Շըքեղանքի փափա՛ք պատիր,
Ի՛նչ շուտ կ'անցնին ցանելով ափ մը մոխիր,
Փառքի ոսին ուրվակա՛ն,
Քու լուսասփյուռ սաղրանքներեդ մոզական
Կընտրեն որ միշտ գիս զրկես,
Միայն խոսի՛մ ինչ որ բըխի հոգիես:

Փայփայանքի ծաղիկ անո՛րջ,
Նվիրվելու և զոհվելու տենչեր լուրջ,

Դուք որ այնքան զիս դյուքեցիք,
Գուցե օր մը ձեր սերն ըլլա վաղանցիկ:
Ինչ որ կյանքին կը կապե զիս,
Ազատ, արձակ խոսելու ուժն է սրտիս:

Թե մահվան մոտ ըլլամ, թե ողջ,
Վախ չ'ազդեր ինձ ոհմակ մ'ամբողջ .
Կրնա կյանքը զինվիլ ինձ դեմ,
Իր հարվածներն ես քաջությամբ կը դիտեմ .
Բավ է որ տան ինձի միայն
Ազատ խոսքի սուրբ իրավունքն անպայման:

1911